

Byrden hvile paa den enkelte Kommune. Rigtig- nok blive disse med en vis Spydighed, kan jeg næsten sige, kaldte Stor kommuner. Men Stor kommuner som Søby, Mariager og Frederiksfund kunne let blive overvaldede af den Slags Udgifter, og det forekommer mig, at Intet vilde være billigere, end at de fordeltes over større Kredse paa Kjøbstæderne og Landet, saaledes som Lovforslaget foreslaar. Skulde Thinget ikke bifalde Lovforslagets Bestemmelser i denne Henseende, vil jeg henstille — det kan jo komme under Overveelse til 3die Behandling. — om det ikke vilde være muligt at forene et større Antal Kjøbstæder — jeg vil ikke sige Amtets Kjøbstæder, thi maasse bliver det for smaa Distrikter; men f. Ex. Stiftets Kjøbstæder — og fordele den Slags Udgifter mellem dem, men jeg foretrækker Lovforslagets Bestemmelser og anbefaler dem. Seg vil dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at, naar jeg omtaler dette Forhold, gjør jeg det ingenlunde som Bornholmer; thi paa Bornholm have vi, Gud ske Lov; Fællesskab med Landet i den Henseende; Amtrepartitionsfonden er der fælles for Kjøbstad og Land, og deraf afholdes den Slags Udgifter. Altsaa som Bornholmer berører dette Forhold mig slet ikke. En Slags Udgifter, som have meget tilfælles i alt Fald med Udgifterne i § 29, ere de Udgifter, der omtales i § 56, de Udgifter, som foranlediges ved de Trængende, som skulle hjemsendes, og hvorfor Sjemsendelsesomkostningerne ikke kunne faaes erstattede. Disse Udgifter skulle fordeles paa samme Maade, men mærkvoerdig nok — jeg er meget glad derved — den Bestemmelse foreslaas ikke forandret, at de skulle fordeles paa Kjøbstad og Land. Seg vil kun gjøre opmærksom derpaa; thi det synes mig, at ogsaa de andre Udgifter bør fordeles paa samme Maade. I § 29 omtales de Udgifter, som fremkaldes ved Forsørgelse af Trængende, der ingen forsørgelsespligtig Kommune have. Det Vædringsforslag, som Hvertallet har bragt frem, gaar, som den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, navnlig ud paa to Ting. Den første er, at medens Lovforslaget foreslaar, at $\frac{3}{4}$ af Udgiften skal fordeles paa den store Kommune og $\frac{1}{4}$ paa den enkelte Kommune, vistnok — som bemærket — for at bevare den fornødne Otonomi, foreslaar Hvertallet, at samtlige Udgifter skulle gaa over paa den større Kommune. Seg har stillet et Underændringsforslag til dette Vædringsforslag, som kun gaar ud paa, at, hvis det høie Thing ønsker at vedtage Forslaget om, at samtlige den Slags Udgifter skulle gaa over paa den større Kommune, men dog vil beholde den Fordelingsmaade med Hensyn til Udgifterne, som Lovforslaget foreslaar, da at gjøre dette muligt. Det er kun for at give Thinget Leilighed til at stemme i den Retning, at jeg har stillet mit Forslag.

Tessen: Seg maa bede det høie Thing og

det ærede Udvalg at undskyldte, at jeg ønsker at yttre mig imod et af Udvalget stillet Forslag, i hvilket jeg altsaa som Medlem af Udvalget har deltaget. Det ligger deri, at jeg ved forskellige Leiligheder har maattet være fraværende fra Udvalgets langvarige Forhandlinger, og derfor er indtil den sidste Tid det Vædringsforslag undgaaet min Opmærksomhed, som Udvalget under Nr. 27 har stillet til § 26, hvorfør jeg ikke har faaet Leilighed til i Betænkningen at dissentiere fra det øvrige Udvalg eller at stille Underændringsforslag til dette Forslag, hvilket jeg skal forbeholde mig til 3die Behandling. For det Første er den Uvidelse, som foregaar ved Udvalgets Forslag til § 26, ikke nødvendig. Denne Uvidelse bestaar deri, at i Stedet for, at Regeringens Forslag siger, at Omkostningerne ved en Persons Kur og Pleie i Sygdomstilfælde skulle afholdes af Opholds kommunen, hedder det i Udvalgets Forslag, at dette skal gjælde, hvad enten det er Familieforsørgelse selv eller Nogen af dem; han har at forsørge, der er syg. Men i § 8 have vi jo en almindelig Bestemmelse, som siger, at den Understøttelse, der ydes Nogen til at forsørge de Personer, hvis Forsørgelse paahviler ham, betragtes som oppebaaret af ham selv, og det forekommer mig derfor ganske unødvendigt, at denne Uvidelse er foreslaaet; det er jo dog mindre vigtigt, det er uskadeligt. Hvad jeg derimod anser for skadeligt, er, at den Garanti, som ved Regeringens Forslag var given, for at ikke Folk, som aldeles ikke havde den mindste Forbindelse med Kommunen, kunne gaa hen og faae Sygehjælp paa en Kommunes Regning, i hvilken de hverken have Bopæl eller endogfaa blot have besluttet at have fast Ophold, falder bort. For at sikke sig derimod var Opholds kommunens Forpligtelse begrænset paa to Maader ved Regeringens Forslag, nemlig dels derved, at der, for at Opholds kommunen skulde betale disse Omkostninger, fordrødes, at den Bekom-mende skulde have haft 3 Maaneders uafbrudt Ophold i Kommunen (Ordføreren: Det Samme findes i Udvalgets Forslag under Nr. 54 til § 45), og dels fordrødes, at Udbetelsen ikke skulde finde Sted for et længere Tidrum, end den Paagjældende havde opholdt sig i Kommunen, og kun hvis han der havde opholdt sig mindst i 3 Maaneders; idet der jo nemlig staar: „Denne Forpligtelse skal ikke gjælde for en længere Tid end den, hvori den Paagjældende har opholdt sig i Kommunen.“ Naar altsaa en Person kun havde haft 3 Maaneders uafbrudt Ophold i Kommunen, kunde Forpligtelsen ikke være længere. Seg hører nu, at der findes en Bestemmelse derom under en anden, langt senere Paragraf (Ordføreren: Ja, i Vædringsforslaget under Nr. 54). Det har jeg overset, hvilket jeg beder undskyldt; jeg har blot lagt Mærke til, at den paagjældende Bestemmelse er gaaet ud paa det ene Sted, uden at være opmærksom paa, at den er optagen paa et andet